

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 68 Pž-1733/2020-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sutkinja Ana Cvitković, u pravnoj stvari tužitelja BETON DESIGN d.o.o., OIB 55371464628, Zagreb, Dubrava 222/7, kojeg zastupa punomoćnik Ivan Rački, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Rački i kolege j.t.d. iz Zagreba, Vlaška 50A/4, protiv tuženika BAJIĆ GRAĐENJE d.o.o., OIB 69686008689, Sinj, Trg Gojka Šuška 10, radi isplate iznosa od 144.677,00 kn, odlučujući o tuženikovo žalbi protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Povrv-258/2019-12 od 14. veljače 2020., 21. travnja 2020.

r i j e š i o j e

I. Odbija se kao neosnovana žalba tuženika Bajić građenje d.o.o. i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj Povrv-258/2019-12 od 14. veljače 2020.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadom troškova odgovora na žalbu u iznosu od 3.906,25 kn, kao neosnovan.

Obrazloženje

Prvostupanjski sud u Splitu donio je 14. veljače 2020. pobijano rješenje, te odredio prethodnu mjeru, radi osiguranja novčane tražbine tužitelja, temeljem odredbe čl. 501.a Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/1992, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19, dalje: ZPP) koja glasi:

„Nalaže se Financijskoj agenciji da svim bankama kod kojih tuženik BAJIĆ GRAĐENJE d.o.o., OIB 69686008689, Sinj, Trg Gojka Šuška 10, ima žiro račune i/ili devizne račune ili se nalaze novčana sredstva tuženika – protivnika osiguranja izda nalog za izvršenje ovog rješenja sukladno odredbama Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima te zabrani da sve navedene banke tuženiku – protivniku osiguranja ili trećoj osobi po nalogu tuženika – protivnika osiguranja, isplati sa bilo kojeg računa novčani iznos od 144.677,00 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 6. ožujka 2018. do isplate po stopi koja se određuje prema članku 12.a Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, a jednaka je referentnoj stopi HNB-a uvećanoj za osam postotnih poena s tim da je referentna stopa jednaka prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima koja je izračunata za referentno razdoblje koje je prethodilo tekućem polugodištu umanjeno za tri

postotna poena, kao i nastalih troškova ovršnog postupka u iznosu od 5.465,09 kn sa zateznom kamatom od 14.3.2019. do isplate po stopi koja se određuje prema članku 12.a Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, a jednaka je referentnoj stopi HNB-a uvećanoj za osam postotnih poena s tim da je referentna stopa jednaka prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima koja je izračunata za referentno razdoblje koje je prethodilo tekućem polugodištu umanjeno za tri postotna poena. Provedbom prethodne mjere tužitelj – predlagatelj osiguranja stječe založno pravo na novčanim sredstvima tuženika – provitnika osiguranja za koje je određena zabrana isplate. Iznos novčanih sredstava protivnika osiguranja kod banke, za koji je određena zabrana isplate, ne može se prenijeti s tog računa dok zabrana traje, osim radinamirenja osigurane tražbine. Žalba protiv ovog rješenja ne odgađa njegovu provedbu. Ova prethodna mjera traje najduže do proteka petnaest dana nakon nastupanja uvjeta za ovrhu u parničnom predmetu Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj 6 Povrv-258/2019.“

U obrazloženju pobijanog rješenja prvostupanjski sud navodi da se među strankama vodi postupak povodom prigovora tuženika protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, radi isplate iznosa od 144.677,00 kn s pripadajućim zateznim kamatama i troškovima ovršnog postupka. Stoga, na temelju dokumentacije - računa u spisu te izjašnjenja Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda Split, Ispostava Sinj, Klasa: 410-19/2019-02/42 Urbroj: 513-07-17-03-2019-2 od 16. prosinca 2019. iz kojeg proizlazi da se tuženik po ispostavljenim računima tužitelja račune knjižio u knjigu ulaznih računa i po kojim računima se tuženik koristio pravom na odbitak pretporeza. Zaključuje da je tužitelj učinio vjerojatnim svoju novčanu tražbinu i veći uspjeh tužitelja u postupku, te da su ispunjeni uvjeti iz čl. 501.a ZPP-a.

Tužitelj je podneskom od 3. svibnja 2019. pozivom na odredbu čl. 501.a ZPP-a sudu predložio određivanje prethodne mjere za iznos sporne tražbine.

Protiv navedenog rješenja o osiguranju, tuženik je podnio žalbu, pobijajući rješenje u cijelosti, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene odredaba Zakona o parničnom postupku. Poziva se na primjenu Ovršnog zakona, te odredbe čl. 331.- 339. Ovršnog zakona. Nadalje, navodi da prvostupanjski sud nije cijenio da je riječ o ugovoru o građenju, da radovi nisu izvršeni u skladu sa pravilima struke a što je tuženik utvrdio tek nakon izdavanja računa, jer se radilo o skrivenim manama. Predlaže uvažiti žalbu, preinačiti pobijano rješenje, podredno ukinuti i vratiti na ponovno odlučivanje.

Odgovor na žalbu podnio je tužitelj pobijajući sve žalbene navode, u bitnom navodi da je osnovni cilj žalbe tuženika odugovlačiti postupak s obzirom da nije isticao te prigovore u prigovoru na rješenje o ovrsi niti bio aktivan u provedenom parničnom postupku koji je prethodio pobijanom rješenju.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši prvostupanjsko rješenje na temelju odredbe čl. 365. i čl. 381. ZPP-a u granicama razloga navedenih u žalbi, te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud našao je da je isto pravilno i zakonito.

U postupku koji je prethodio donošenju pobijanog rješenja, niti u pobijanom rješenju nema bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, niti rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, niti je izreka rješenja nerazumljiva, proturječi sama sebi ili razlozima rješenja. Pobijano rješenje ima razloga o odlučnim činjenicama.

Prema odredbi čl. 501.a ZPP-a, u postupku pred trgovačkim sudovima koji se vodi povodom prigovora protiv platnog naloga na temelju vjerodostojne isprave ili rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, sud će najkasnije do zaključenja glavne rasprave na tužiteljev prijedlog, neovisno o uvjetima za određivanje prethodne mjere, odrediti zabranu banci da tuženiku ili trećoj osobi, po tužnikovom nalogu, isplati s njegova računa novčani iznos za koji je određena prethodna mjera, u pravilu iznos sporne tražbine, osim ako iz navoda u prigovoru i spisu priloženih isprava proizlazi veća vjerojatnost da tuženik uspije u sporu. Ujedno, ovo je i odgovor žalitelju da je sud pogrešno primijenio materijalno pravo, navodeći da je sud trebao primijeniti odredbe Ovršnog zakona.

Iz navedene zakonske odredbe proizlazi da će sud odrediti mjeru osiguranja ako su kumulativno ispunjene sljedeće pretpostavke: a) ako se spor o osnovanosti tužbenog zahtjeva vodi povodom prigovora protiv platnog naloga na temelju vjerodostojne isprave ili rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, b) ako je tužitelj do zaključenja glavne rasprave podnio prijedlog da se odredi zabrana banci da tuženiku ili trećoj osobi po tužnikovom nalogu isplati s njegova računa novčani iznos za koji je određena prethodna mjera i c) ako iz navoda u prigovoru i spisu priloženih isprava ne proizlazi veća vjerojatnost da tuženik uspije u sporu. Ako su ispunjene te pretpostavke sud će najkasnije do zaključenja glavne rasprave odrediti predloženu mjeru osiguranja.

U ovom slučaju sve pretpostavke za određivanje prethodne mjere po čl. 501.a ZPP-a su ispunjene - postupak se vodio povodom prigovora protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, tužitelj je podnio odgovarajući prijedlog, a iz obrazloženja prvostupanjskog suda proizlazi, da iz navoda u prigovoru, ne postoji veća vjerojatnost uspjeha u sporu tuženika.

Napominje se da sud pri donošenju odluke o prijedlogu za osiguranje prethodnom mjerom sukladno odredbi čl. 501.a ZPP-a, odlučuje na temelju ocjene o postojanju vjerojatnosti, a ne izvjesnosti.

Iz stanja spisa proizlazi da je u parničnom postupku, izvršen uvid u račune tužitelja za gradilište Kaštel Sućurac, knjigu ulaznih računa za tuženika uz salto konto kartica te dopis MF iz kojeg je utvrđeno da je tuženik po utuženim računima koristio pretporez, dok je tuženik paušalno naveo u prigovoru da se iznos duga iz poslovnih knjiga tuženika ne slaže sa stanjem u prijedlogu za ovrhu, te nije predložio niti jedan dokaz.

Suprotno žalbenim navodima, prvostupanjski sud je pravilno ocijenio da su ispunjeni svi zakonom propisani uvjeti za određivanje osiguranja koje je tužitelj predložio.

Na temelju odredbe čl. 166. st. 1. u vezi s čl. 155. ZPP-a, tužiteljev zahtjev za naknadu troška odgovora na žalbu u iznosu od 3.906,25 kn je odbijen, jer je ovaj sud ocijenio da zahtijevani trošak nije bio potreban, pa je odlučeno kao u točki II. izreke ovog rješenja.

Slijedom navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a riješeno je kao u izreci ovog rješenja.

Zagreb, 21. travnja 2020.

Sutkinja
Ana Cvitković

Broj zapisa: **17895-7dab2**

Kontrolni broj: **0d1bf-a1ad9-323f3**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=ANA CVITKOVIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.